

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNIJI

Nedjelja, 4. rujna 2011.

Bratska ljubav u zajednici

Biblijска чitanja mise ove nedjelje imaju u svom središtu temu bratske ljubavi u zajednici vjernika, koja ima svoj izvor u zajedništvu Presvetog Trojstva. Apostol Pavao kaže da sav Božji zakon nalazi svoju puninu u ljubavi, tako da se, u našim odnosima s drugima, deset zapovijedi i sve ostale zapovijedi sastoje u ovome: "Ljubi svoga bližnjeg kao samog sebe" (usp. Rim 13, 8-10). Tekst Evandelja, preuzet iz 18. poglavlja Matejeva Evandelja, posvećen životu kršćanske zajednice, govori nam da bratska ljubav podrazumijeva također osjećaj uzajamne odgovornosti, zbog čega, ako moj brat učini neko zlo, moram s njim postupiti s ljubavlju i, prije svega, osobno s njim razgovarati i ukazati mu na to kako ono što je rekao odnosno učinio nije dobro. Takvo postupanje naziva se bratsko ispravljanje: ono nije reakcija na pretrpljenu uvredu, već je potaknuto ljubavlju prema bratu. Sveti Augustin to ovako komentira: "Onaj koji te uvrijedio, tom je uvredom samome sebi nanio tešku ranu, i zar se ti ne brineš za ranu svoga brata?... Moraš zaboraviti uvredu koja ti je nanesena, ne ranu svoga brata" (Discorsi 82, 7).

A ako me brat ne sluša? Isus u današnjem evanđelju ukazuje na neku stupnjevitost: najprije se vratiti bratu s dvije ili tri osobe i ponovno s njim razgovarati, da bi mu se pomoglo da bolje shvati ono što je učinio; ako, usprkos tome, on i nadalje odbacuje primjedbe, treba ga prijaviti zajednici; a ako ne posluša niti zajednicu, treba mu pomoći da shvati raskol kojeg je on sam izazvao tako da ga se udalji iz crkvene zajednice. Sve to pokazuje kako postoji neka suodgovornost u putu kršćanskog života: svatko, svjestan vlastitih ograničenja i mana, pozvan je prihvatići bratsko ispravljanje i pomoći drugima tim osobitim oblikom služenja.

Drugi je plod ljubavi u zajednici zajednička molitva. Isus kaže: "Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima" (Mt 18, 19-20). Osobna

molitva je zasigurno važna, štoviše, nužna, ali Gospodin jamči svoju prisutnost zajednici – bila ona i mala – koja je ujedinjena i jednodušna, jer ona odražava samu stvarnost Trojedinog Boga.

Origen kaže da se "moramo vježbati u toj simfoniji" (Komentar na Matejevo Evanđelje 14, 1), to jest u tome skladu unutar kršćanske zajednice. Moramo se vježbati bilo u bratskom ispravljanju, koje zahtijeva veliku poniznost i jednostavnost srca, bilo u molitvi, da se ona uzdiže Bogu iz zajednice koja je doista ujedinjena u Kristu. Molimo sve to po zagovoru Presvete Marije, Majke Crkve, i svetog Grgura Velikog, pape i naučitelja, kojeg smo se jučer spomenuli u liturgiji.

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana